

DE WONDERLIJKE KERST
VAN PAPA PANOV

LEV TOLSTOJ

HERVERTELD DOOR MIG HOLDER

De wonderlijke Kerst van papa Panov is een hervertelling van *Where Love is, God is (Waar liefde is, daar is ook God)*, Lev Tolstojs bewerking van *Le Père Martin*, een verhaal van Ruben Saillens.

© Uitgeverij Kok – Utrecht, 2017
www.kok.nl

Engelse editie door Lion Childrens' Books, imprint van
Lion Hudson plc, Oxford, Engeland,
onder de titel *Papa Panov's Special Day* © 2016
© Illustraties omslag en binnenwerk Tony Morris
© Tekst Mig Holder
Vertaling Jannemieke van Ittersum
Omslagbelettering Dik Hendriks
Opmaak binnenwerk ZetSpiegel, Best

ISBN 978 90 435 2878 8
NUR 300/713

Alle rechten voorbehouden.

Heel lang geleden, zo lang geleden dat bijna niemand het zich kan herinneren, leefde er eens een oude schoenmaker. Zijn huis stond onvoorstelbaar ver hiervandaan in een klein Russisch dorpje.

Hij heette Panov. Maar niemand noemde hem meneer Panov, en ook noemde niemand hem schoenmaker Panov. Nee, overal stond hij bekend als papa Panov, want iedereen hield van hem.

Papa Panov was niet rijk. Alles wat hij bezat, was een kleine kamer waar hij woonde, sliep en schoenen maakte. Maar hij was ook niet arm. Hij had een bed, een kacheltje, een

olielamp en een grote rieten stoel. En hij had genoeg geld om brood en koffie van te kopen, en kool om soep van te maken.

Papa Panov was meestal heel tevreden. Zijn ogen achter zijn ronde brillette straalden dan ook iedereen toe die hij in het voorbijgaan vrolijk groette.

Maar vandaag was het anders. Papa Panov stond verdrietig uit het raam van zijn kleine winkel te kijken. Hij dacht aan zijn vrouw die al heel wat jaren geleden overleden was. Ook dacht hij aan zijn zonen en dochters die al groot waren en ver weg woonden. Het was kerstavond en iedereen in het dorp was gezellig thuis met zijn eigen familie.

Papa Panov zag achter de verlichte ramen in de straat het warme licht van lampen, kaarsen en kerstbomen. Hij hoorde het gelach en gegil van kinderen die aan het spelen waren. Een zwakke geur van gebraden vlees drong tussen de kieren van de winkeldeur door naar binnen.

‘Tsja...’ zei papa Panov, terwijl hij aan de punten van zijn lange grijze snor trok en langzaam zijn hoofd schudde. Maar er was niemand die hem de pretlichtjes in zijn ogen achter het ronde brilletje kon teruggeven.

Papa Panov slaakte een diepe zucht. Daarna pakte hij voorzichtig de olielamp en haalde van een hoge plank een oud bruin boek tevoorschijn. Hij veegde wat snippers leer van de werkbank en draaide de olielamp iets hoger. Hij zette een koffiekkan op de kachel, ging in de rieten stoel zitten en

begon te lezen. Papa Panov was nooit naar school geweest en hij kon niet zo goed lezen, dus gleed hij langzaam met zijn vinger langs de regels, terwijl hij hardop de woorden uitsprak.